

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014000005
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014000005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci odsúdeného T. L. v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia na neverejnom zasadnutí 20. januára 2015, o odvolaní odsúdeného T. L. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. júla 2014, sp. zn. Ntc 5/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku v bode I. o uložení trestu odňatia slobody a vo výroku v bode II. o zaradení odsúdeného T. L. na výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa odsúdenému T. L. ukladá trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa odsúdený T. L. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 28. júla 2014, sp. zn. Ntc 5/2014 rozhodol tak, že:

I./ podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) sa na území Slovenskej republiky čiastočne uznáva rozsudok Krajského súdu v Innsbrucku č. 22 Hv 145/13t z 10. decembra 2013 (právoplatný dňa 14. decembra 2013), ktorým bol odsúdený T. L., nar. XY v Y., bytom Y., Slovenská republika, slovenský štátny občan, uznaný v bode I./ rozsudku zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa §§ 127, 128 ods. 1 číslo 4, 129 číslo 1, 130 2. veta 2. prípad a 15 rakúskeho Trestného zákonníka na skutkovom základe, že:

T. L. vo vedomej a úmyselnej spolupráci a ďalšími spolupáchateľmi

I. dolu uvedeným poškodeným odňali, respektíve sa pokúsili odňať, dole uvedené cudzie hnutelné veci v hodnote prevyšujúcej Eur 3.000,-, avšak neprevyšujúcej Eur 50.000,-, z časti krádežou, prevažne vlámaním sa do dopravných prostriedkov s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť, pričom konal so zámerom si opakovaným páchaním krádeží vlámaním zabezpečiť stály príjem, konkrétne:

a) dňa 28. novembra 2011 v Q. U. V. z jeho osobného motorového vozidla jednu peňaženku v hodnote Eur 10,- vrátane hotovosti vo výške Eur 35,- tým, že sa rozbitím bočného okna dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

b) dňa 29. januára 2011 v G. J. I. z jej osobného motorového vozidla jednu peňaženku nezistenej hodnoty s hotovosťou vo výške Eur 350,- a jedny dioptrické okuliare v hodnote minimálne Eur 260,- a J. V. z osobného motorového vozidla J. I. jednu peňaženku nezistenej hodnoty s hotovosťou vo výške Eur 200,-, a jedny slnečné okuliare značky Adidas v hodnote Eur 100,- tým, že sa vypáčením bočného okna dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

c) dňa 29. januára 2011 v G. R. F. z jeho osobného motorového vozidla jednu kabelku a jednu peňaženku nezistenej hodnoty s hotovosťou vo výške Eur 70,-, jeden mobilný telefón a jedny slnečné okuliare v celkovej hodnote Eur 120,- tým, že sa vypáčením bočného okna dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

d) dňa 29. januára 2011 v L. L. R. z jeho osobného motorového vozidla a L. M. jednu peňaženku v hodnote Eur 100,- s hotovosťou vo výške Eur 650,-, jednu videokameru a 2 mobilné telefóny nezistenej hodnoty a jednu kabelku značky Esprit čiernej farby v hodnote Eur 150,-, tým, že sa vypáčením bočného okna dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

e) dňa 29. januára 2011 v obci M. C. R. 2 páry lyží v hodnote Eur 700,- každý, čiže v celkovej hodnote Eur 1.400,-, 3 páry topánok na beh na lyžiach a 2 prilby značiek Salomon, Fischer, Leedom a Carrera v celkovej hodnote približne Eur 784,-, zo strešného boxu osobného motorového vozidla tým, že si ich vzali z neuzamknutého strešného boxu.

f) dňa 29. januára 2011 v J. X. Y. L. z jej osobného motorového vozidla jeden navigačný prístroj značky „Garmin Nüvi“ v hodnote Eur 180,- a X. L. České koruny v protihodnote Eur 40,- tým, že sa vpichnutím ostrého predmetu do zámky dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

g) dňa 29. januára 2011 v obci K. C. R. z jeho osobného motorového vozidla 2 bundy, 4 nohavice, jednu cestovnú tašku, športové topánky a jeden mobilný telefón značky Blackberry v celkovej hodnote Eur 1.590,- tým, že si prerušením diaľkového ovládania auta zabezpečili prístup do vnútra osobného motorového vozidla.

h) dňa 30. januára 2011 v obci M. F. O. z jeho osobného motorového vozidla hotovosť vo výške Eur 1.180,- tým, že sa vpichnutím ostrého predmetu do zámky dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

i) dňa 30. januára 2011 v L. Y. F. z jeho osobného motorového vozidla a Z. F. a R. F. tašky, šatstvo, mobilné telefóny, peňaženky, lyže a snowboardy v celkovej hodnote približne Eur 4.317,90 tým, že prelštli zámku vozidla a takto vnikli do vnútra osobného motorového vozidla.

j) dňa 30. januára 2011 v L. Z. G. z jeho osobného motorového vozidla a Z. L. a L. F. tašky, šatstvo, jeden mobilný telefón, jednu peňaženku a jeden snowboard v celkovej hodnote približne Eur 3.500,- tým, že sa vypáčením bočného okna dostali do vnútra osobného motorového vozidla (skutočnosť 10).

k) dňa 30. januára 2011 v L. E. O. z jej osobného motorového vozidla hotovosť v protihodnote Eur 91,27, jeden notebook značky Lenovo Think Pad v hodnote Eur 1.550,-, jeden mobilný telefón značky

Blackberry v hodnote Eur 480,-, jeden navigačný prístroj značky Tom Tom v hodnote Eur 570,-, jedny dámske náramkové hodinky značky Longines v hodnote Eur 1.200,-, jednu koženú kabelku v hodnote Eur 100,-, jedno kožené puzdro, kožené rukavice a jedny slnečné okuliare nezistenej hodnoty tým, že sa vypáčením bočného okna dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

l) dňa 30. januára 2011 v L. S. E. z jeho osobného motorového vozidla jeden snowboard značky „Raven“ v hodnote Eur 250,- a jeden pár carvingových lyží značky „Volant“ v hodnote Eur 700,- tým, že sa vpichnutím ostrého predmetu do zámky dostali do vnútra osobného motorového vozidla.

m) dňa 30. januára 2011 v obci K. E. O. Eur 1.100,- tým, že jej bankomatovou kartou utajenou v rámci skutočnosti I. k) vybrali celkovo SFR 1.456,160 (=Eur 1.100,-).

n) dňa 31. januára 2011 v obci R. H. Y. V. z jej osobného motorového vozidla a C. L. jeden pár športových topánok v hodnote Eur 109,99 a jeden mobilný telefón značky Nokia v hodnote Eur 199,- tým, že si prerušením diaľkového ovládania auta zabezpečili prístup do vnútra osobného motorového vozidla.

o) dňa 31. januára 2011 v obci R. Y.-W. X. z jej osobného motorového vozidla jednu peňaženku v hodnote Eur 20,- s hotovosťou vo výške Eur 310,- tým, že manipuláciou zámky dverí vnikli do vnútra osobného motorového vozidla.

p) dňa 31. januára 2011 v obci R. Y. H. z jeho osobného motorového vozidla 2 DVD-prehrávače v celkovej hodnote Eur 150,- tým, že si prerušením diaľkového ovládania auta zabezpečili prístup do vnútra osobného motorového vozidla.

q) dňa 31. januára 2011 v obci T. M. V. z jeho osobného motorového vozidla jeden mobilný telefón značky Motorola v hodnote Eur 80,- a jeden parfum značky „Hugo Boss“ v hodnote Eur 50,- tým, že manipuláciou zámky dverí vnikli do vnútra osobného motorového vozidla.

r) dňa 31. januára 2011 v obci T. Q. J. z jeho osobného motorového vozidla a F. J. a L. J. jeden snowboard značky Nitro v hodnote Eur 350,- a jeden pár dámskych číziem v hodnote Eur 180,- tým, že si prerušením diaľkového ovládania auta zabezpečili prístup do vnútra osobného motorového vozidla.

s) dňa 31. januára 2011 v obci K. I. L. z jeho osobného motorového vozidla jeden televízny prijímač s plochou obrazovkou značky Sony v hodnote Eur 399,-, v originálnom balení tým, že manipuláciou zámky dverí vnikli do vnútra osobného motorového vozidla.

t) dňa 31. januára 2011 v obci R. Y. Y. tým, že sa vpichnutím ostrého predmetu do zámky dostali do vnútra osobného motorového vozidla, došlo iba k pokusu.

v bode II./ zo zločinov odcudzenia bezhotovostného platobného prostriedku podľa § 241 e odsek 1, 1. prípad a odsek 2, 1. prípad rakúskeho Trestného zákonníka na skutkovom základe, že:

II. si od dolu uvedených poškodených zaobstarali bezhotovostné platobné prostriedky, s ktorými nesmeli disponovať, a to so zámerom, sa ich použitím v právnom styku neoprávnene obohatiť, pričom konali so zámerom stáleho zárobku, konkrétne:

a) dňa 28. januára 2011 v Q. bankomatovú kartu U. V. tým, že si túto privlastnili pri príležitosti činu, ktorý je opísaný pod bodom I. a).

b) dňa 29. januára 2011 v G. bankomatové a kreditné karty J. I., respektíve S. I. a jednu bankomatovú kartu J. V. tým, že si tieto privlastnili pri príležitosti činu, ktorý je opísaný pod bodom I. b).

c) dňa 29. januára 2011 v G. bankomatovú kartu R. F. i E. Q. tým, že si túto privlastnili pri príležitosti

činu, ktorý je opísaný pod bodom I. c).

d) dňa 29. januára 2011 v L. 4 kreditné karty L. R. a L. M. tým, že si tieto privlastnili pri príležitosti činu, ktorý je opísaný pod bodom I. d).

e) dňa 30. januára 2011 v L. 3 kreditné karty Y. F. z jeho osobného motorového vozidla a Z. F. a R. F. tým, že si tieto privlastnili pri príležitosti činu, ktorý je opísaný pod bodom I. i).

f) dňa 30. januára 2011 v L. jednu kreditnú kartu a jednu platobnú kartu banky BW Bank Z. G. z jeho osobného motorového vozidla a jednu kartu SparCard banky Commerzbank L. F. tým, že si tieto privlastnili pri príležitosti činu, ktorý je opísaný pod bodom I. j).

g) dňa 30. januára 2011 v L. jednu Mastercard firmy F. a 2 karty Maestro bank St. Galler Kantonalbank a DKB Bank E. O. z jej osobného motorového vozidla tým, že si tieto privlastnili pri príležitosti činu, ktorý je opísaný pod bodom I. k).

h) dňa 31. januára 2011 v obci R. bankomatovú kartu Y.-W. X. tým, že si túto privlastnili pri príležitosti činu, ktorý je opísaný pod bodom I. n),

k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne a tento rozsudok o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky

sa v y k o n á.

II./ Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. T. L. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený T. L..

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že krajský súd napadnutým rozsudkom oproti rozsudku krajiny pôvodu zhoršil jeho postavenie, pretože za dva uznané trestné činy (oproti pôvodným trom) mu uložil trest v rovnakej výmere. Postupoval tak napriek tomu, že Krajský súd v Innsbrucku rozsudkom z 22. augusta 2014, sp. zn. 22 Hv 145/13t rozhodol, že jedna časť trestu po dobu 2 rokov a 9 mesiacov sa vzťahuje na trestné činy uvedené vo výroku obvinenia bodov I. a II. rozsudku, vykonateľnosť ktorých bude prevzatá justičnými orgánmi Slovenskej republiky. Navyše uviedol, že podľa jeho názoru je tento rozsudok v rozpore s písomným vyjadrením, uvedeným na strane 17. napadnutého rozsudku. Zároveň namietol aj nedodržanie zákonnej deväťdesiatdňovej lehoty na vydanie rozhodnutia súdu (§ 15 ods. 2 zákona) a nedodržanie cieľa zákona, na podklade ktorého bol napadnutým rozsudkom uznaný cudzozemský rozsudok, ktorým je uľahčenie sociálnej nápravy odsúdeného (§ 1 ods. 1 písm. a/ zákona), pretože práve stabilné a dobre ohodnotené pracovné miesto a škola, ktorú vo výkone trestu v Rakúsku navštevuje, vedú k jeho sociálnej náprave lepšie, ako výkon trestu na Slovensku.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a vo výkone trestu ho ponechal v Rakúsku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného T. L. preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie dosúdeného je čiastočne dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora, rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Žiline, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti

napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o čiastočné uznanie rozsudku Krajinského súdu v Innsbrucku č. 22 Hv 145/13t z 10. decembra 2013. Pochybil však pri ukladaní trestnej sankcie odsúdenému T. L..

Z obsahu predloženého procesného spisu nepochybne vyplýva, že v posudzovanom prípade boli splnené zákonné podmienky pre čiastočné uznanie výkonu v zmysle § 4 ods. 1 zákona, pretože skutky uvedené v bodoch I. a II. naplňajú zákonné znaky skutkových podstát trestných činov uvedených na strane 16. napadnutého rozhodnutia (v bode III. rozsudku štátu pôvodu tomu tak nebolo) a prvostupňový súd pred prejednaním a rozhodnutím veci postupoval v súlade s § 17 ods. 1 veta druhá zákona.

Z písomného vyjadrenia Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 09. júla 2014 vyplýva, že súhlasí s čiastočným uznaním trestu Krajinského súdu v Innsbrucku z 10. decembra 2013, sp. zn. 22 Hv 145/13t, bez zmeny dĺžky trvania uloženej sankcie.

Z výrokovej časti uznesenia Krajinského súdu v Innsbrucku z 22. augusta 2014, sp. zn. 22 Hv 145/13t je však zrejmé, že tento súd rozhodol v trestnej veci proti T. L. pre §§ 127, 128 ods. 1 Z 4, 129 Z 1, 130 2. veta 2. prípad a 15 trestného zákonníka a iných trestných činností nasledovne:

podľa § 42b ods. 7 a EU-JZG sa stanovuje, že vynesенý trest odňatia slobody rozsudkom Krajinského súdu Innsbruck, ako súdu z ľudu, z 10. decembra 2013, právoplatný od 14. decembra 2013, jednacie číslo 22 Hv 145/13t, po dobu 3 rokov, ktorého jedna časť po dobu 2 rokov a 9 mesiacov sa vzťahuje na trestné činy uvedené vo výroku obvinenia bodov I. a II. rozsudku, vykonateľnosť ktorých bude prevzatá justičnými úradmi Slovenskej republiky.

Podľa § 17 ods. 2 zákona, ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii.

Na podklade skôr uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že postupom prvostupňového súdu, ktorý len čiastočne uznal citované cudzie rozhodnutie a napriek tomu odsúdenému uložil rovnakú trestnú sankciu, došlo k zhoršeniu postavenia odsúdeného a preto uloženú trestnú sankciu nahradil takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Pritom dbal o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného.

K odvolacej námietke odsúdeného súvisiacej s nedodržaním 90 dňovej lehoty určenej na vydanie rozhodnutia od doručenia osvedčenia (§ 15 ods. 2 zákona) je potrebné uviesť, že osvedčenie bolo súdu doručené 21. marca 2014 a v priebehu plynutia tejto lehoty v čase od 20. mája do 14. júla 2014 (t. j. 55 dní) súd prvého stupňa zabezpečoval dodatočné informácie od justičného orgánu štátu pôvodu, ktoré boli nevyhnutné na rozhodnutie o uznaní a výkone a vo veci rozhodol 28. júla 2014, t. j. v takto určenej lehote.

Z dôvodu, že odvolací súd na podklade odvolania odsúdeného napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o uloženom treste, súčasne podľa § 48 ods. 2 Tr. por. rozhodol aj o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, z dôvodov na ktoré v súlade so zákonom poukázal v napadnutom rozsudku už súd prvého stupňa pri súčasnom zrušení tohto výroku napadnutého rozsudku.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.